

॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ अथर्वणस्य मुनेः ॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ तथा च ब्रजचिष्णुपदमाकाशमभ्यगादित्यन्वयः ॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ लास्यं हृत्यं वलितमि
वायुवेगगतिः पार्थः खं भेजे सह केशवः ॥ केशवेन गृहीतः सदक्षिणे विभुना भुजे ॥ २५॥ प्रेक्षमाणो बहून्भावान् जगामाद्भुतदर्शनान् ॥ उदीच्यादिशि धर्मात्मा
सोपश्रयच्छ्रेतपर्वतं ॥ २६॥ कुबेरस्य विहारे च नलिनीपद्मभूषितां ॥ सरिच्छ्रेष्ठां च तां गंगां वीक्षमाणो बहूदकां ॥ २७॥ सदापुष्पफलैर्वैक्षरुपेतां स्फुटिकोपलां ॥
सिंहव्याघ्रसमाकीर्णानां नाट्यगसमाकुलां ॥ २८॥ पुण्याश्रमवतीं रम्यां मनोज्ञां जसेवितां ॥ मंदरस्य प्रदेशांश्च किन्नरोद्गीतनादितान् ॥ २९॥ हेमरूप्यमयैः
शृंगैर्नानौषाधिविदीपितान् ॥ तथामंदारवृक्षैश्च पुष्पितैरुपशोभितान् ॥ ३०॥ स्निग्धां जनचयाकारं संप्राप्तः कालपर्वतं ॥ ब्रह्मतुंगं नदीश्चान्यास्तथा जनपदान्
पि ॥ ३१॥ सतुंगं शतशृंगं च शर्यातिवनमेव च ॥ पुण्यमश्वशिरस्थानं स्थानमाथर्वणस्य च ॥ ३२॥ वृषदंशं च शैलेंद्रं महामंदरमेव च ॥ अप्सरोभिः समाकीर्णं
किन्नरैश्चोपशोभितं ॥ ३३॥ तस्मिन् शैले ब्रजन्यार्थः सरुष्णः समवैक्षत ॥ शुभैः प्रस्रवणैर्जुष्टां हिमधातुविभूषितां ॥ ३४॥ चंद्रशिमप्रकाशां गीं पृथिवीं पुरमा
लिनीं ॥ समुद्रांश्चाद्भुताकारानपश्यद्बहुलाकरान् ॥ ३५॥ वियद्वांश्च पृथिवीं चैव तथा विष्णुपदं ब्रजन् ॥ विस्मितः सहकृष्णो नक्षित्रीबाणइवाभ्यगात् ॥ ३६॥ ग्रह
नक्षत्रसोमानां सूर्यादयोश्च समत्विषं ॥ अपश्यत तदा पार्थो ज्वलंतमिव पर्वतं ॥ ३७॥ समासाद्य तु तं शैलं शैलाग्रे समवस्थितं ॥ तपोनित्यं महात्मानमपश्यद्बभूव
ध्वजं ॥ ३८॥ सहस्रमिव सूर्याणां दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ शूलिनं जटिलं गौरं वल्कलाजिनवाससं ॥ ३९॥ नयनानां सहस्रैश्च विचित्रांगं महौजसं ॥ पार्वत्यासहि
तं देवं भूतसंघैश्च भास्वरैः ॥ ४०॥ गीतवादित्रसन्नादैर्हास्यलास्यसमन्वितं ॥ वल्गितास्फोटितोत्क्रुष्टैः पुण्यैर्गंधैश्च सेवितं ॥ ४१॥ स्तूयमानं स्तवैर्दिव्यैर्ऋषि
भिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गोप्तां सर्वभूतानां मिष्वासधरमच्युतं ॥ ४२॥ वासुदेवस्तु तं दृष्ट्वा जगाम शिरसा क्षितिं ॥ पार्थेन सह धर्मात्मा गृणन् ब्रह्मसनातनं ॥ ४३॥ लो
कादिं विश्वकर्माणमजमीशानमव्ययं ॥ मनसः परमं यानि खं वायुं ज्योतिषां निधिं ॥ ४४॥ स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं परां ॥ देवदानवयक्षाणां मानवा
नां च साधनं ॥ ४५॥ योगानां च परं धाम दृष्टं ब्रह्मविदां निधिं ॥ चराचरस्य स्रष्टारं प्रतिहर्तारमेव च ॥ ४६॥

तस्ततः प्रचारः आस्फोटितं भुजादंबरः उल्लुष्टमुच्चैः खनितं ॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ लोकानामादिमुपादानं विश्वं जगत्कर्मप्राप्यं यस्य ईशानमप्रतिहतेच्छं अव्ययमविकारं मनसः परमं प्रवृत्तिनिष्ठसिंकारणं यो
निमुत्सन्निस्थानं च ज्योतिषां निजसां निधिमधिष्ठानं ॥ ४४॥ परां मूलभूतां प्रकृतिं प्रधानं साधनं सिद्धे निधानं ॥ ४५॥ योगानां योगदर्शिनानां परं धाम परमाश्रयं दृष्टं साक्षाद्भूतं तत्त्वं तद्विदां निधिं रहस्यं ॥ ४६॥